

РЕШЕНИЕ

№ 1004

гр. София, 17.02.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 43
състав**, в публично заседание на 05.02.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Весела Цанкова

при участието на секретаря Десислава В Симеонова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **10206** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда чл.211 от Закона за министерство на вътрешните работи (ЗМВР) във вр. с чл.145 – 178 от Административно процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на С. Т. К. със съдебен адрес [населено място], [улица], партер чрез адв. В. П. от САК, срещу Заповед рег. № 4332з-631 от 12.08.2019 г. на заместник началника на ОПП-СДВР, с която на основание чл.194, ал.2, т.4, чл.197, ал.1, т.3, вр. чл.200, ал.1, т.12 и чл. 204, т. 4 от ЗМВР му е наложено дисциплинарно наказание „порицание” за срок от шест месеца.

Поддържа се незаконосъобразност на оспорената заповед поради допуснати съществени процесуални нарушения и неправилно приложение на материалноправните разпоредби. Сочи, че е нарушено правото му на защита, тъй като не е запознат с образуваното дисциплинарно производство и не е бил наясно относно правата си в него. На 25.05.2019г. дисциплинарнонаказващият орган е снел сведение от служителя, но не му е дал разяснения относно нормативно определените му права, в каква връзка са тези сведения, че срещу него има образувано дисциплинарно производство и че същият може да вземе активно участие в него. Това е довело до нарушение на чл. 206, ал.2 и ал. 4 от ЗМВР и чл. 35 и чл. 7 от АПК. Заповедта е материално незаконосъобразна и необоснована. Вмененото дисциплинарно нарушение е че служителят като старши на наряда, назначен на 12.02.2019г. не е докладвал за извършено от водача на автомобила нарушение в 20.05 часа – манипулиране на монтираната в служебния автомобил „К. С.“ с рег. [рег.номер

на МПС] А. ВПК, квалифицирано като неизпълнение на чл. 83 от Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР (Етичен кодекс). Посочват се конкретни несъответствия в справка рег.№4332з-22760/17.06.2019 г. по описа на СДВР, в резултат на които не може да се установи кой е бил водач на автомобила и кой е извършил нарушението по манипулиране на системата на посочената дата. Сочи се несъответствие с целта на закона. Поддържа, че от [фирма] не е проведено специализирано обучение за безаварийно използване на системата, както и че по време на работа служителите не са разбрали, че системата е технически неисправна, тъй като автомобилът не е издавал специфични за това светлинни и звукови сигнали. Твърди неправилна правна квалификация на деянието като нарушение на Етичния кодекс, вместо неизпълнение на служебно задължение, произтичащо от заеманата длъжност. Представя писмени бележки. Претендира разноси за съдебното производство по списък по чл. 80 от ГПК.

Ответникът - заместник началникът на ОПП-СДВР, редовно уведомен, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Прокурор Ю. от СГП дава заключение, че жалбата е основателна и доказана и следва да бъде уважена.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – С. град, като прецени доводите на страните във връзка със събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа страна:

От писмо рег. № 7855р-2113 от 05.03.2019г. на Дирекция „Вътрешна сигурност“ – МВР се установява, че в дирекцията е създадена организация за използване на система за превенция и разкриване на корупционно поведение на служители на МВР, извършващи проверки по спазване правилата за движение по пътищата чрез Автоматизирана информационна система „Видеонаблюдение на пътния контрол“, наричана за краткост А.-ВПК. В хода на проведен мониторинг е установено, че полицейски служители на ОПП – СДВР, по време на носене на служба, манипулират системата за осъществяване на видеонаблюдение при контрол на пътното движение, като с действията си преустановяват възможността за извършване на аудио и видео запис, а самите системи се увреждат. Манипулирането се извършвало като по време на движение скоростният лост се оставя в неутрално положение, работата на двигателя на служебния автомобил се прекъсва, като автомобилът се движи по инерция. След като двигателят е изгасен от контактния ключ на автомобила, ключът се връща в позиция (контакт) и незабавно след това двигателят се стартира принудително чрез запалване на висока предавка (скорост), без това да става с контактния ключ. В резултат на тези действия се забелязвало „притрисане“ на автомобила, а записите от видеоканалите на същия се преустановявали. Следвало да се има предвид, че след прекъсване на работата на двигателя на автомобила без да е налице необходимост от това, прекъсвал и записът на плейъра, монтиран в същия автомобил, който се охранява от втори акумулатор, монтиран в багажното отделение. Първият акумулатор подавал напрежение към втория, а записите се възпроизвеждат само в случаите, когато вторият акумулатор има напрежение. Когато обаче вторият акумулатор няма достатъчно заряд, същите се преустановявали до края на дежурството.

По-нататък в писмото са посочени три конкретни случая на 22.01., 26.01. и 31.01.2019г. на подобно манипулиране на системата от служителите М. К. Т. и П. Т. П., случай от 05.02.2019 г. със служители Д. И. З. и Г. К. В., случай от 08.02.2019 г.

със служители Д. Е. Т. и И. Л. Х. и процесния случай от 12.02.2019г. със служители П. Б. С. и С. Т. К..

Действията на посочените служители са описани в писмото по напълно идентичен начин – водачът на автомобила освобождава от скорост предавателната кутия, след което посяга с дясната си ръка към предавателния ключ и прекъсва контакта на системата. Незабавно след това връща контактния ключ на положение включено и без да продължи като даде контакт на стартера, запалва двигателя на автомобила принудително със скоростния лост, като включва на висока предавка. Именно цикличността на извършените от полицейските служители действия по отношение на двигателната система на служебните автомобили, респ. на А.-ВПК, е дала основание за извод за умисъл в действията и пряко осъзнаване на последиците от тези действия.

Със заповед № 4332з-198 от 18.03.2019 г. на заместник началника на ОПП-СДВР на основание чл.205, ал.2 ЗМВР е разпоредена проверка на данните от писмо рег. № 7855р-2113 от 05.03.2019 г. на Дирекция „Вътрешна сигурност“ – МВР, която е възложена на комисия.

Комисията, определена със заповед № 4332з-198 от 18.03.2019 г. е извършила преглед на 211 броя видеофайлове от ВПК, обективизиран в протокол рег. № 4332р-15371 от 24.04.2019 г. и в протокол рег.№4332р-15422 от 23.04.2019 г.

От съдържанието на протокола се установява, че са прегледани видеофайловете касателно датите и служебните автомобили, посочени в писмо рег. № 7855р-2113 от 05.03.2019 г. на Дирекция „Вътрешна сигурност“– МВР. Констатирани са същите действия - водачът на автомобила освобождава от скорост предавателната кутия, след което посяга с дясната си ръка към предавателния ключ и прекъсва контакта на системата, след което веднага връща контактния ключ на положение включено и без да продължи като даде контакт на стартера, запалва двигателя на автомобила принудително със скоростния лост, като включва на висока предавка.

Това е описано и за процесния служебен автомобил рег. [рег.номер на МПС] , на дата 12.02.2019г., но погрешно е посочено, че водач на автомобила е С. К., а не другият служител, назначен в наряда - П. Б. С.. Съдът приема, че се касае за техническа грешка. Това коректно е описано в оспорената заповед, поради което погрешното посочване на някои места в справките, че водач на автомобила е К. не съставлява съществено процесуално нарушение, което на самостоятелно основание да доведе до незаконосъобразност на оспорения акт.

Неоснователно е възражението на жалбоподателя, че протокол рег.4332р-15371 от 24.04.2019г. е негоден да установи съдържанието на видеозаписите. Видно от раздел III на Указанията, утвърдени със заповед №8121з-1155/01.09.2017г. информацията от автоматизираната информационна система чрез преносим S. харддиск е предназначена да се сваля и прехвърли към Ц. компонента, което се осъществява от служител със специални права в мрежата за пренос на данни на МВР. Според т.III.2.6 от Указанията след успешното прехвърляне на информацията в централната компонента на ВПК и веднъж записани в нея, данните, вкл. имена на файлове и директории с файлове не се променят. Служителите, имащи право да изискват и получават файлове, носят персонална отговорност за разпространение на информацията (т.III.2.7 от Указанията). Информацията на електронен носител е предоставена по официален път при спазване на реда и условията на МЗ заповед № 8121з-1155/01.09.2017 г. с писмо рег. № 7855р-2958/01.04.2019 г. (л.69-70). Съдържанието на информацията от техническите носители е установено и

документирано по напълно идентичен начин в два официални документа по смисъла на чл.179, ал.1 ГПК - писмо рег. № 7855р-2113 от 05.03.2019 г. на Дирекция „Вътрешна сигурност“ – МВР и протокол рег. № 4332р-15371 от 24.04.2019 г. Същите не са оспорени по реда на чл.193, ал.1 ГПК, нито е оборена по друг начин доказателствената им стойност. Ето защо за съда не е налице основание да не кредитира съдържанието по тези документи.

Дисциплинарното разследване приключва със справка рег.№4332р-22760 от 17.06.2019 г., в която е изложено съдържанието на писмо рег.№7855р-2113 от 05.03.2019г. на Дирекция „Вътрешна сигурност“ – МВР и изчерпателно са посочени събраните в хода на производството доказателства, вкл. отговори на запитвания до [фирма] и [фирма]. Следва детайлно изложение на всички установени нарушения, изразяващи се в принудително стартиране на патрулните автомобили чрез включване на скоростния лост на висока предавка, а не посредством контактния ключ. Относимото фактическо описание на случая на жалбоподателя е в т. 7 от справката, където е посочено, че водачът на служебен автомобил „К. С.“ рег. [рег.номер на МПС] освобождава от скорост предавателната кутия, след което посяга с дясната си ръка към предавателния ключ и прекъсва контакта на системата. Незабавно след това връща контактния ключ на положение включено и без да продължи като даде контакт на стартера, запалва двигателя на автомобила принудително със скоростния лост, като включва на висока предавка. Жалбоподателят, който е и старши на наряда не докладва за извършеното на 12.02.2019г. нарушение от водача на автомобила, който извършва манипулиране на монтираната в служебния автомобил А. ВПК.

Относимите правни изводи от справката, касателно С. Т. К. са посочени на стр.13, т.22. В нея е посочено, че жалбоподателят като старши на наряд на КПП – 54 на 12.02.2019г. не е докладвал за извършено в 20.05 часа нарушение от водача на служебния автомобил - манипулиране на монтираната А. ВПК, с което е нарушил чл. 83 от Етичния кодекс (Държавният служител не прикрива доведено до знанието му правонарушение или такова, на което е свидетел, като предприема необходимите действия за неговото предотвратяване, пресичане и разкриване) във връзка с чл. 194, ал.2, т. 4 от ЗМВР.

Издадена е оспорената в настоящето производство заповед рег.№4332з-631 от 12.08.2019 г. на заместник началника на ОПП-СДВР, с която на С. Т. К. на основание чл.194, ал.2, т.4, чл.197, ал.1, т.3, вр. чл.200, ал.1, т.12 и чл. 204, т. 4 от ЗМВР е наложено дисциплинарно наказание „порицание” за срок от шест месеца, за това, че като част от патрул за пътен контрол ППК КПП-54 със служебен автомобил К. С. рег. [рег.номер на МПС] на 12.02.2019 г., за времето от 19:00 часа до 07:00 часа на 13.02.2019г. не е докладвал за извършено на 12.02.2019г. в 20.05 часа нарушение от водача П. С., представляващо манипулиране на монтираната в служебния автомобил А. ВПК. Деянието е квалифицирано като нарушение на чл. 83 от Етичния кодекс във връзка с чл. 194, ал.2, т. 4 и чл. 200, ал.1, т. 12 от ЗМВР.

В хода на съдебното производство е разпитан свидетеля Л. С. Й., чийто показанията съдът кредитира изцяло като обективни, безпристрастни и непротиворечиви. Свидетелят посочва, че системата издава звукови и светлинни сигнали, но служителите не са запознати какво индикират тези сигнали. Не са преминали обучение от фирмата, която е монтирала системите.

Прието е копие на пътна книжка на лек автомобил „К. С.“ [рег.номер на МПС] .

Приложено е съдебно решение №7569/04.12.2019г. на АССГ по адм.дело №

10472/2019г., влязло в сила, с което е отменена Заповед рег.№4332з – 637/12.08.2019г. на зам.началника на ОПП – СДВР, с която е наложено порицание за срок от шест месеца на другия служител от наряда – водача на автомобила П. С.. Със съдебното решение е прието, че вмененото на водача дисциплинарно нарушение не е извършено, същият не е манипулирал системата, монтирана в автомобила. Видно от ръкописното отбелязване върху заповедта същата е връчена на жалбоподателя на 14.08.2019 г. Жалбата, по която е образувано настоящето производство от 26.08.2019 г. е подадена в срока по чл.149, ал.1 АПК, от легитимирано лице по смисъла на чл.147, ал.1 АПК и срещу подлежащ на оспорване индивидуален административен съд съобразно чл.211 ЗМВР, поради което е допустима.

Разгледана по същество е основателна.

В настоящето производство и съгласно чл.168, ал.1 вр. чл.146 АПК съдът проверява законосъобразността на оспорения административен акт, като прецени дали е издаден от компетентен орган и при спазване на установената форма, спазени ли са процесуалните и материалноправни разпоредби по издаването му и съобразен ли е с целта на закона. Оспорената заповед е издадена от компетентен орган на ръководна длъжност по смисъла на чл.204, т.4, вр. чл.143, ал.1, т.3 ЗМВР и раздел VIII, т.4 от Класификатора на длъжностите в МВР. Спазена е формата по чл.210, ал.1 ЗМВР. Мотивите на акта следва да се считат допълнени с мотивите на справка рег. № 4332з-22760/17.06.2019 г. с оглед изричното ѝ цитиране в оспорената заповед. Видно от ръкописното отбелязване върху нея държавният служител е запознат със справка рег. № 4332з-22760/17.06.2019 г. На стр.7, т.7 от справката е възпроизведено част от съдържанието на писмо рег. № 7855р-2113 от 05.03.2019 г. на Дирекция „Вътрешна сигурност“ – МВР, поради което възражението на жалбоподателя, че не е запознат със същото писмо, не накърнява правото му на защита и не може на самостоятелно основание да доведе до незаконосъобразност на оспорената заповед поради допуснатото съществено процесуално нарушение.

Дисциплинарното производство е образувано със заповед №4332з-198 от 18.03.2019 г., издадена на основание чл.205, ал.2 ЗМВР във връзка с данните от писмо рег. № 7855р-2113 от 05.03.2019 г. на Дирекция „Вътрешна сигурност“ – МВР. По аргумент от чл.207, ал.3 ЗМВР назначената комисия като дисциплинарно разследващ орган е длъжна да извърши всички процедурни действия по доказване на дисциплинарното нарушение. В сроковете по чл.47 от Инструкция № 8121з-470 от 27 април 2015 г. председателят на дисциплинарно разследващата комисия своевременно е направил предложения за продължаване на срока на дисциплинарното производство, за което са издадени съответните заповеди по чл.46 от Инструкция № 8121з-470 от 27 април 2015 г. След удължените срокове производството приключва при спазване на чл.195, ал.1 ЗМВР.

Императивната разпоредба на чл.195, ал.1 ЗМВР установява преклузивни срокове за налагане на дисциплинарното наказание - не по-късно от два месеца от откриване на нарушението и не по-късно от една година от извършването му. Нарушението се смята за открито, когато органът, компетентен да наложи дисциплинарното наказание, е установил извършеното нарушение и самоличността на извършителя (чл.196, ал.1 ЗМВР). Насока дава и разпоредбата на чл.196, ал.2 ЗМВР - когато материалите от дисциплинарното производство постъпят при компетентния дисциплинарно наказващ орган. В случая това е моментът на издаване на справка рег. № 4332з-22760/17.06.2019 г. на дисциплинарно разследващата комисия, резолирана от

дисциплинарно-наказващия орган (ДНО) на същата дата. Справката съдържа, както данни за нарушението и нарушителя, така и предложение за налагане на дисциплинарно наказание. Въз основа на изложеното съдът приема, че нарушението е открито по смисъла чл.195, ал.1, вр.чл.196 ЗМВР на 17.06.2019 г., когато зам. началникът на ОПП-СДВР е положил резолюция „Да“ върху справка рег. № 4332з-22760/17.06.2019 г. Оспорената заповед е издадена в двумесечния срок по чл.195, ал.1 ЗМВР и чл.58 от Инструкция № 8121з-470 от 27 април 2015 г.

Противно на твърденията в жалбата е спазена и процедурата по чл.206, ал.1 ЗМВР, според който ДНО е длъжен преди налагане на дисциплинарното наказание да изслуша държавния служител или да приеме писмените му обяснения. В хода на образуваното дисциплинарно производство служителят е предоставил сведение рег. № 4332р-15837 от 24.04.2019 г., за което липсват данни да е адресирано до ДНО. Съдът приема, че сведението от 24.04.2019 г. е предоставено в хода на дисциплинарното разследване и с оглед осигуряване на възможност на служителя за становище, но то не е в изпълнение на процедурата по чл.206, ал.1 ЗМВР. Същата се явява спазена с предоставяне на писмено обяснение рег. № 4332р-29293 от 10.08.2019 г. след запознаване на служителя със справка рег. № 4332з-22760/17.06.2019 г. Това е моментът, в който служителят е запознат с всички данни, установени в хода на дисциплинарното разследване, с които разполага и ДНО преди евентуално налагане на наказание. Обяснението е прието чрез полагане на ръкописна резолюция на ДНО върху него съгласно чл.27 от Инструкция № 8121з-470 от 27 април 2015 г.

По изложените съображения съдът приема, че в хода на дисциплинарното производство надлежно са охранени правата на уличения служител по смисъла на чл.207, ал.8 и ал.10 ЗМВР, спазена е процедурата по чл.206, ал.1 ЗМВР, поради което в хода на производството не са допуснати съществени процесуални нарушения – такива, които съществено са накърнили правото на защита на лицето или ако не бяха допуснати, органът би постановил акт в противен смисъл.

По материалната законосъобразност на оспорената заповед:

Няма спор по делото, че за периода от 19:00 часа на 12.02.2019 г. до 07:00 часа на 13.02.2019 г. С. и К. са били назначени в наряд като патрул за пътен контрол КПП-54 със служебен автомобил К. С. рег. [рег.номер на МПС] , като жалбоподателят е бил старши на наряда. Същевременно се установява от ежедневна форма на отчет от 12.02.2019г., че за целия период на дежурство К. и С. не са съставили нито един акт или фиш, нито са посетили ПТП.

Съдът намира за неоснователно възражението на жалбоподателя за незапознаването му с правилата за работа на А.-ВПК. На 02.10.2018 г.

служителят С. Т. К. е запознат със заповед № 8121з-1155/01.09.2017 г. на министъра на вътрешните работи (№36 от протокол на л.34), с която са утвърдени Указания за работа на полицейските служители със системата за видеонаблюдение, монтирана в автомобили, техническите характеристики и правила за работа (Указанията). Указанията са неразделна част от заповед № 8121з-1155/01.09.2017 г. (т.2), поради което запознаването на служителя със заповедта е равнозначно на запознаването му и със указанията, което съответства на житейската логика и начина на организация на служебната дейност. Допълнително указание в тази насока е т.П.3 от Указанията, според която до работа със системите следва да се допускат само служители, запознати с настоящите методически указания. Именно приложения на л.35 протокол удостоверява запознаването на служителите, не само със заповед № 8121з-1155/01.09.2017 г., но и с утвърдените с нея указания. От изложеното следва извод, че жалбоподателят е запознат с Указанията за работа със системите за видеонаблюдение, утвърдени с МЗ заповед № 8121з-1155/01.09.2017 г., вкл. със забраната по т.П.2 от нея системите да бъдат изключвани чрез прекъсване на проводници на ел.азхранването или по какъвто и да било друг начин, както и чрез други действия, водещи до повреждане и/или нарушаване работоспособността на системите.

След приключване на всяка работна смяна информацията от преносимия S. харддиск от системите за видеонаблюдение в автомобила следва да се прехвърли към централна компонента (т.П.1), като не се допуска да има непрехвърлена информация, събирана в устройството на автомобила за повече от 24 часа (т.П.2.8).

Във връзка с изискана информация от [фирма] е получено писмо вх.№ 433200-61951/12.06.2019г., че дружеството е извършило допълнителен монтаж на патрулни автомобили, който включва допълнителен акумулатор и допълнително захранване на система за видеонаблюдение, но не му е известна функционалността на системата.

Няма спор по делото, че А.-ВПК е монтирана от [фирма], която следи и за нейното правилно функциониране.

Във връзка случая по спорната преписка рег. № 7855р-2113/2019 г. зам.началникът на ОПП-СДВР с писмо рег. № 433200-49328 от 10.05.2019г. е изискал информация от [фирма], дали се нарушава функционалността на системата за ВПК и възможността да се извършва видео и аудио запис при прекъсване работата на двигателя от контактния ключ по време на движение на служебен автомобил „К. С.“, връщането му в позиция (контакт) и стартиране на двигателя принудително чрез запалване на висока предавка (скорост), без това да става с контактния

ключ.

Отговорът в писмо рег.№ 144/20.05.2019г. на [фирма] е, че „при невъзможност автомобилът да стартира самостоятелно и се наложи запалване на двигателя на скорост – зареждане към задния акумулатор не се подава до повторно правилно стартиране на двигателя. Според същото писмо правилното стартиране на двигателя се състои в използване на контактния ключ на автомобила и получаване на сигнали от него (АСС, ОН и СТАРТЕР последователно), което обяснявало липсата на записи или изгасването на системата ВПК-2 по време на движение“.

Според докладна записка на М. Г. диск 2 на ВПК за служебен автомобил рег. [рег.номер на МПС] за дата 11.01.2019 г. е бил празен. В същото време от писмо рег. № 4332р-1698/2019 г. на началника на ОПП-СДВР се установява, че през м.декември 2018 г. служебен автомобил рег. [рег.номер на МПС] е откаран до сервиз на К. поради установени проблеми с монтираната в автомобила А.-ВПК 2, от където автомобилът е върнат с подменен допълнителен акумулатор.

В справка рег. № 4332р-6451 от 15.02.2019 г. на началника на ОПП-СДВР са посочени констатирани в периода от 01.01. до 31.01.2019 г. случаи на възникнали проблеми със системите за видеонаблюдение на пътния контрол, като по отношение на автомобил рег. [рег.номер на МПС] е посочен технически проблем с диск 2 – липса на записани файлове.

Установява се от докладна записка рег. № Д 1951/13.02.2019 г. на мл.автоконтрольор М. Г., че диск 2 на СВ 4200 КВ за дата 12.02.2019г. не може да бъде източен, тъй като същият се разпознава от системата ВПК 2 от всички компютри, които обаче не могат да го източат. За проблем със системата по време на дежурството на 12.02.2019г. докладва и П. С. в докладна записка рег. № Д 2011/13.02.2019 г., от която се установява, че по време на дежурството с л.а. рег. [рег.номер на МПС] системата ВПК издавала звукови и светлинни сигнали. Въпреки, че автомобилът е бил на сервиз през м.декември 2018 г. от писмо рег. № 4332р-7049/20.02.2019 г. на зам.директора на СДВР се установява, че при движението на л.а. рег. [рег.номер на МПС] акумулаторните батерии в багажния обсег не получават необходимия заряд.

Съвкупната преценка на горепосочените писмени доказателства налага, според решаващия състав на съда, следните изводи:

Информацията, посочена в писмо рег. № 7855р-2113 от 05.03.2019 г. на Дирекция „Вътрешна сигурност“ – МВР, в протокол рег. № 4332р-15371 от 24.04.2019 г. за преглед на видеофайлове, посочени в писмото от 05.03.2019г. и в справка рег. № 4332з-22760/17.06.2019 г. сочи на категоричен и несъмнен извод, че група служители на ОПП-СДВР, при

изпълнение на служебните си функции по осъществяване на пътен контрол, манипулират монтираната в патрулните автомобили А.-ВПК чрез извършване на идентични действия, за които очевидно са установили при работата си със системата за видеонаблюдение, че влияят на функционирането ѝ. Несъмнено указание за това е еднообразието на действията, всички от които имат за резултат спиране на работата на системата, при което тя не осъществява видео и аудио записи, а именно: водачът на автомобила освобождава от скорост предавателната кутия, след което посяга с дясната си ръка към предавателния ключ и прекъсва контакта на системата. Незабавно след това връща контактния ключ на положение включено и без да продължи като даде контакт на стартера, запалва двигателя на автомобила принудително със скоростния лост, като включва на висока предавка.

Въпреки изложеното, изводите на ДНО, че преустановяването на записите на видеокामерите в 21:17 часа на 12.02.2019 г., с което се възпрепятства записването на действията на служителите, е в пряка и непосредствена причинно-следствена връзка с действията на водача на автомобила, който освобождава от скорост предавателната кутия, след което връща контактния ключ на положение включено и запалва двигателя принудително със скоростния лост, не се доказват по категоричен и несъмнен начин по делото съобразно чл.170, ал.1 АПК.

В изпълнение на задължението по т.І.20 от Указанията, утвърдени със заповед № 8121з-1155/01.09.2017 г., с докладна записка от 13.02.2019г. водачът на автомобила е докладвал за неизправности в системата за видеонаблюдение по време на дежурството си от 12.02.2019 г. Неизправности в системата на същия служебен автомобил през м.януари 2019 г. се установяват от справка рег. № 4332р-6451 от 15.02.2019 г., а за конкретната дата 12.02.2019 г. и от докладна записка рег. № Д 1951/13.02.2019 г. на мл.автоконтрольор М. Г.. Според писмо рег. № 4332р-7049/20.02.2019 г. на зам.директора на СДВР при движението на л.а. рег. [рег.номер на МПС] акумулаторните батерии в багажния обсег не получават необходимия заряд, което също може да бъде причина за липсата на записи в диск 2 на ВПК.

Със съдебно решение №7569/04.12.2019г. на АССГ по адм.дело №10472/2019г., влязло в сила, с което е отменена Заповед рег.№ 4332з – 637/12.08.2019г. на зам.началника на ОПП – СДВР, с която е наложено порицание за срок от шест месеца на другия служител от наряда – водача на автомобила П. С.. Със съдебното решение е прието, че вмененото на водача дисциплинарно нарушение не е извършено и същият не е манипулирал системата, монтирана в автомобила. Респективно не може

да бъде вменено на другия служител дисциплинарно нарушение, че не е докладвал за извършеното от водача на автомобила. Категорично се опровергават изводите в заповедта за прикриване на дисциплинарно нарушение от страна на жалбоподателя, доколкото с влязло в сила съдебно решение е прието, че не е извършено дисциплинарно нарушение от другия служител в наряда. В санкционното дисциплинарно производство изводът за извършено нарушение на служебната дисциплина следва да е доказан по категоричен и несъмнен начин от съвкупната преценка на доказателствата, събрани в хода на дисциплинарното разследване. В случая липсват доказателства за неизпълнение на чл. 83 от Етичния кодекс, което прави наложеното наказание недоказано, съответно незаконосъобразно.

По изложените съображения съдът намира оспорената заповед за материалноправно незаконосъобразна, поради което същата и на основание чл.172, ал.2 АПК следва да бъде отменена.

Съобразно изложеното на основание чл.143, ал.1 АПК на жалбоподателя следва да се присъдят сторените по делото разноски в размер на 10 лв. държавна такса. Според представения по делото договор за правна защита и съдействие жалбоподателят е заплатил адвокатски хонорар в размер на 850 лв., който ответникът не оспорва като прекомерен съобразно чл.78, ал.5 ГПК. Следва сумата от 860 лева разноски по делото да се присъдят на жалбоподателя.

Водим от горното АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - С. град, I - во отделение, 43 - ти състав

Р Е Ш Е Н И Е :

ОТМЕНЯ Заповед рег. № 4332з-631 от 12.08.2019г. на заместник началника на ОПП - СДВР, с която на основание чл.194, ал.2, т.4, чл.197, ал.1, т.3, вр. чл.200, ал.1, т.12 и чл. 204, т. 4 от ЗМВР на С. Т. К., ЕГН [ЕГН] е наложено дисциплинарно наказание „порицание” за срок от шест месеца.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи с адрес [населено място], [улица] да заплати на С. Т. К. ЕГН [ЕГН], чрез адв. В. П. от САК на основание чл.143, ал.1 АПК разноски в размер на 860 (осемстотин и шестдесет) лева.

Решението не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: